

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžf/51/2015
Identifikačné číslo spisu: 1014200662
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200662.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja, Bulharská 39, 918 53 Trnava, zastúpený: JUDr. Peter Sopko, advokátska kancelária, Paulínska 24, 917 01 Trnava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, Dunajská 68, P.O.BOX 58, 820 04 Bratislava 24, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 18967/2014, 1171-P/2014 z 2. apríla 2014, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S 86/2014-66 zo 17. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5S 86/2014-66 zo 17. marca 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného rozhodnutie žalovaného č. 18967/2014, 1171-P/2014 z 2. apríla 2014, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 045-7000/SK/10/2012 z 3. decembra 2013, ktorým uložil žalobcovi pokutu podľa § 149 ods. 1 písm. e/ zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoVO“) za to, že pri uzavretí kúpnej zmluvy č. 12-2011-TT z 25.02.2011 so spoločnosťou NELUX s.r.o., Bratislava na predmet zákazky „Dodávka posypovej priemyselnej soli“, zadanej postupom rokovacieho konania bez zverejnenia podľa § 58 písm. c/ ZoVO, nedodrжал podmienky ustanovené v § 45 ods. 2 ZoVO, keďže uzavrel danú zmluvu s uvedeným úspešným uchádzačom skôr, ako 16-ty deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk.

Krajský súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného dospel k záveru,

že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia a stotožniac sa s právnym záverom žalovaného uviedol, že v danom prípade žalobca nedodržel podmienky ustanovenia § 45 ods. 2 ZoVO, keďže uzavrel danú zmluvu s úspešným uchádzačom NELUX s.r.o. Bratislava skôr ako 16-ty deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk. Žalobca tým že uzavrel kúpnu zmluvu pred uplynutím 16-dňovej lehoty konal podľa krajského súdu v rozpore s uvedeným ustanovením.

K námietke žalobcu, ktorý sa odvolával na mimoriadne okolnosti a udalosti, ktoré nemohol predvídať a z časovej tiesni nedodržel lehotu 16-tich dní, keď uzavrel s úspešným uchádzačom kúpnu zmluvu dňa 25.02.2011, t.j. tretí deň odo dňa 22.02.2011, kedy oznámil uchádzačom výsledok vyhodnotenia ponúk, krajský súd uviedol, že zmyslom odkladnej 16-dňovej lehoty ustanovenej v § 45 ods. 2 ZoVO je, aby všetky taxatívne vymedzené subjekty mohli reálne uplatniť návrh na revízne postupy stanovené zákonom o verejnom obstarávaní, keď im je oznámený výsledok vyhodnotenia ponúk. Predmetné ustanovenie chráni neúspešné subjekty, ktorých ponuky boli vyhodnocované.

Porušenie odkladnej lehoty pre uzavretie zmluvy krajský súd vyhodnotil ako závažné porušenie zákona o verejnom obstarávaní, keďže žalobca v čase uzavretia zmluvy nemohol mať vedomosť, či neúspešný uchádzači nemajú v úmysle v zákonom stanovenej lehote uplatniť v procese zadávania predmetnej zákazky revízne postupy v zmysle zákona o verejnom obstarávaní. Podľa § 139 ods. 1 písm. k/ ZoVO uzavretie zmluvy je zákonnou prekážkou, aby mohlo byť v prípadnej námietke z strany úradu rozhodnuté, nakoľko v zmysle uvedeného ustanovenia ZoVO má úrad povinnosť rozhodnutím zastaviť konanie o námietkach ak námietky boli podané po uzavretí zmluvy.

K námietke žalobcu, že išlo o nepredvídateľnú a mimoriadnu udalosť podľa osobitného predpisu s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 4 zákona č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov, krajský súd uviedol, že žalobca nepredložil žiadny relevantný doklad preukazujúci, že mimoriadna situácia bola vyhlásená prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov subjektom oprávneným ju vyhlásiť v zmysle príslušných ustanovení zákona o civilnej ochrane obyvateľstva.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 205ods. 2 písm. d/ a f/ OSP, pričom žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca poukazuje na ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon), podľa ktorého bol povinný bez prieťahov odstraňovať závady v zjazdnosti ciest, uviedol, že mimoriadna situácia na cestách zapríčinila, že musel konať, čo najrýchlejšie, aby si svoju zákonnú povinnosť splnil a zabezpečil zjazdnosť ciest II. a III. triedy, čo bez prieťahov v tomto prípade podľa žalobcu znamenalo konať rýchlejšie ako čakať 16 dní ako to ustanovuje ZoVO.

Podľa žalobcu bol správny orgán povinný pri každom svojom rozhodnutí prihliadať na spravodlivú rovnováhu pri poskytovaní ochrany uplatňovaným právam. Tento fakt však žalovaný podľa žalobcu pri svojom rozhodovaní opomenul a nijakým spôsobom sa s princípom spravodlivosti nevysporiadal ani súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Žalobca ďalej dôvodil, že povinnosť súdu svoje rozhodnutie riadne odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcim súčasť práva na riadny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práva základných slobôd. Riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie

vo veci podstatné a právne významné (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp.zn. I. ÚS 236/06, ako aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS 242/2007).

Zastával názor, že pokuta vo výške 16 440,- € uložená až 2 roky po zadaní zákazky v dôsledku nastania mimoriadnej situácie a ohrozenia života, zdravia a majetku v tomto prípade nespĺňa ani represívnu a ani výchovnú funkciu práve naopak, je podľa žalobcu likvidačná. Odvolávajúc sa na judikatúru ESLP, podľa ktorej má administratívne trestanie trestnoprávny charakter, treba podľa žalobcu pri absencii procesného predpisu, ktorý by upravoval zásady správneho trestania vychádzať z Ústavy Slovenskej republiky (čl. 50) a analogicky aj z Trestného zákona, pričom v administratívnom trestaní treba rešpektovať aj Odporúčanie Výboru ministrov Rady Európy z 13. februára 1991, podľa ktorého pre ukládanie administratívnych sankcií platia analogicky zásady ukládania sankcií trestných s tým, že správny (administratívny) postih protiprávneho chovania možno uplatniť len v primeranej lehote. Keďže ukládanie sankcií má okrem represívneho významu aj význam preventívny, stráca tento na účinnosti uplynutím neprimeranej lehoty od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny stotožniac sa s jeho závermi v plnom rozsahu.

K tvrdeniam žalobcu uvedenými v odvolaní uviedol, že v napadnutom rozhodnutí postupoval v súlade s princípom zákonnosti. Zákon o verejnom obstarávaní neupravuje v súvislosti s normatívnou úpravou správneho deliktu podľa § 149 ods. 1 písm. e/ žiadne liberačné dôvody, ktoré by mohli mať vplyv na zánik deliktuálnej zodpovednosti za porušenie zákona. Samotné uzavretie zmluvy postupom rokovacieho konania bez zverejnenia podľa § 58 písm. c/ ZoVO, teda nebolo zákonným dôvodom na neuloženie pokuty, pokiaľ žalobca pri uzavretí danej zmluvy nedodržel podmienky ustanovené v § 45 ods. 2 ZoVO. Rovnako tak skutočnosť uvádzanú žalobcom, že v predmetnom postupe zadávania zákazky neboli podané námietky, nemožno podľa žalovaného považovať v intenciách úpravy ZoVO za liberačný dôvod, ktorý by mohol mať vplyv na zánik deliktuálnej zodpovednosti žalobcu za porušenie ZoVO, resp. ktorý by bolo možné považovať za okolnosť vylučujúcu deliktuálnu zodpovednosť žalobcu. Objektívna stránka skutkovej podstaty správneho deliktu upravená v § 149 ods. 1 písm. e/ zákona o verejnom obstarávaní je koncipovaná bez ohľadu na použitý postup zadávania zákazky alebo skutočnosť, či v použitom postupe zadávania zákazky boli alebo neboli podané námietky podľa § 138 ZoVO. Naplnenie skutkovej podstaty uvedeného správneho deliktu je viazané výlučne na objektívne porušenie podmienok upravených v § 45 ods. 2 až 8 zákona o verejnom obstarávaní.

Ďalej podľa žalovaného, vzhľadom na okolnosť, že pri porušení povinnosti podľa § 45 ods. 2 ZoVO presne určuje výšku sankcie za jej porušenie (§ 149 ods. 1 písm. e/, žalovaný nemal možnosť moderácie zákonom určenej sadzby pokuty, a teda nebolo možné upravovať výšku uloženej sankcie s ohľadom na povahu, závažnosť" spôsob a následky porušenia povinnosti.

Nakoľko inštitút odkladnej 16 dňovej lehoty na uzavretie zmluvy bol do ZoVO transponovaný zo smerníc Európskej únie týkajúcich sa preskúmania zadávania zákaziek, na uzavretie každej zmluvy, ktorá patrí do pôsobnosti smernice 2004/18/ES o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby (ďalej len „smernice 2004/18/ES“), kde patrí aj zmluva, ktorá bola uzavretá v danom verejnom obstarávaní, bez ohľadu na postup vo verejnom obstarávaní, ktorým bola daná zmluva zadaná, bolo potrebné aplikovať odkladnú lehotu pri uzavretí tejto zmluvy. Podľa žalovaného je pre oblasť verejného práva typický princíp legality výkonu verejnej moci predstavujúci požiadavku striktného a bezvýnimočného výkonu moci na základe zákonov a ústavy, inak povedané, na základe rešpektovania požiadavky zákonnosti a ústavnosti moci, preto argumentácia žalobcu o tom, že žalovaný nemal aplikovať dotknuté ustanovenie ZoVO o uložení pokuty za predmetný správny delikt popiera princíp právnej istoty, nakoľko od správneho orgánu nemožno legitímne očakávať, aby ten v konkrétnom konaní porušoval princíp legality zakotvený Ústavou.

K námietke žalobcu, že žalovaný o pokute rozhodol až dva roky po zadaní predmetnej zákazky, a teda

podľa žalobcu v neprimeranej lehote od vzniku porušenia k samotnému uloženiu sankcie, žalovaný uviedol, že žalobca uzavrel kúpnu zmluvu, ktorá bola výsledkom daného verejného obstarávania (rokovacieho konania bez zverejnenia) dňa 25.02.2011. Rozhodnutiu o uložení predmetnej pokuty predchádzal zo strany žalovaného proces kontroly po uzavretí zmluvy podľa § 146 a nasl. zákona o verejnom obstarávaní, pričom protokol o výkone kontroly bol prerokovaný dňa 13.12.2011. Odvolávajúc sa na ustanovenie § 149 ods. 5 ZoVO mal žalovaný za to, že pri výkone kontroly a správneho konania o uložení pokuty postupoval v súlade s procesnými lehotami ustanovenými v ZoVO a správnom poriadku, keď 22.11.2012 bolo na základe výsledkov predmetnej kontroly začaté správne konanie vo veci uloženia pokuty, a to v zákonom vyžadovanej jednoročnej subjektívnej prekluzívnej lehote odo dňa kedy sa žalovaný dozvedel o porušení zákona, teda odo dňa prerokovania protokolu 13.12.2011. Zároveň bolo podľa žalovaného správne konanie o uložení pokuty začaté v rámci objektívnej trojročnej prekluzívnej lehoty odo dňa, keď došlo k porušeniu zákona, a ktorá by uplynula po troch rokoch od podpísania zmluvy, t.j. 25.02.2014.

Nakoľko odvolacie konanie bolo začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, v súlade s ustanovením § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa doterajších predpisov (Občiansky súdny poriadok) a ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania (§ 246c ods.1 prvá veta OSP a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom preskúmania v prejednávanej veci je rozhodnutie žalovaného č. 18967/2014, 1171 - P/2014 z 2. apríla 2014, ktorým zamietol rozklad žalobcu a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. 045-7000/SK/10/2012 z 3. decembra 2013, ktorým tento uložil žalobcovi pokutu podľa § 149 ods. 1 písm. e/ ZoVO za to, že pri uzavretí kúpnej zmluvy č. 12-2011-TT z 25.02.2011 so spoločnosťou NELUX s.r.o. Bratislava na predmet zákazky „Dodávka posypovej priemyselnej soli“, zadanej postupom rokovacieho konania bez zverejnenia podľa § 58 písm. c/ ZoVO, nedodrжал podmienky ustanovené v § 45 ods. 2 ZoVO, keďže uzavrel danú zmluvu s uvedeným úspešným uchádzačom skôr, ako 16-ty deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk.

Najvyšší súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odvolacieho správneho orgánu v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho správneho orgánu

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy OSP je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, či rozhodnutie obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda, či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúceho vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu, súd teda skúma procesné pochybenie správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť

napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci sa sám v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú vec relevantný právny predpis.

Podľa § 45 ods. 1 ZoVO verejný obstarávateľ a obstarávateľ uzavrie zmluvu alebo rámcovú dohodu v lehote viazanosti ponúk. Uzavretá zmluva nesmie byť v rozpore so súťažnými podkladmi a s ponukou predloženou úspešným uchádzačom, alebo uchádzačmi.

Podľa ods. 2 verejný obstarávateľ a obstarávateľ môže uzavrieť zmluvu, koncesnú zmluvu alebo rámcovú dohodu s úspešným uchádzačom alebo uchádzačmi najskôr 16-ty deň odo dňa odoslania oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponúk podľa § 44, ak nebola doručená žiadosť o nápravu alebo ak žiadosť o nápravu bola doručená po uplynutí lehoty podľa § 136 ods. 3.

Podľa § 58 písm. c) ZoVO, rokovacie konanie bez zverejnenia (ďalej len „RKbZ“) môže verejný obstarávateľ použiť len vtedy, ak zákazka na dodanie tovaru, na ukončenie stavebných prác alebo na poskytnutie služby sa zadáva z dôvodu mimoriadnej udalosti nespôsobenej verejným obstarávateľom, ktorú nemohol predvídať a vzhľadom na vzniknutú časovú tieseň nemožno uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž, ani rokovacie konanie so zverejnením; za mimoriadnu udalosť sa považuje najmä živelná pohroma, havária alebo situácia bezprostredne ohrozujúca život alebo zdravie ľudí, alebo životné prostredie; ďalšie súvisiace zákazky sa zadávajú postupy verejného obstarávania s využitím zrýchlených postupov, ak je to možné.

Podľa § 149 ods. 1 písm. a/ úrad uloží verejnému obstarávateľovi alebo obstarávateľovi pokutu vo výške 5% zmluvnej ceny, ak sa vyhol povinnosti uzavrieť zmluvu alebo koncesnú zmluvu podľa tohto zákona, spôsobom alebo postupom ustanoveným týmto zákonom, alebo ak uzavrel zmluvu rokovacím konaním so zverejnením, alebo rokovacím konaním bez zverejnenia bez splnenia podmienok na ich použitie.

Podľa § 149 ods. 1 písm. e/ úrad uloží verejnému obstarávateľovi, alebo obstarávateľovi pokutu vo výške 5% zmluvnej ceny, ak pri uzavretí zmluvy, koncesnej zmluvy, alebo rámcovej dohody nedodrжал podmienky ustanovené v § 45 ods. 2-7.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca bol v čase zadávania predmetnej zákazky verejným obstarávateľom podľa § 6 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 6 písm. 2 písm. b/ ZoVO. Podľa § 9 ods. 1 ZoVO je verejný obstarávateľ pri zadávaní zákaziek povinný postupovať podľa ZoVO. V danom prípade išlo o zákazku na dodanie tovaru s peňažným plnením v zmysle § 3 ods. 1 a 2 ZoVO. Pri zadávaní predmetnej zákazky žalobca použil postup RKbZ s odvolaním sa na splnenie podmienky pre jeho použitie v zmysle § 58 písm. c/ RKbZ. Podľa listov z 02.02.2011 vyzval na rokovanie 4 vybratých záujemcov, ktorým boli poskytnuté súťažné podklady, pričom sa následne v určený termín (18.02.2011 a 21.02.2011) zúčastnili rokovania traja záujemcovia. Oznámenie o výsledku verejného obstarávania bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie č. 201 I/S 50-081226 z 12.03.2011 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 48/2011 z 10.03.2011 pod zn. 01643-VBT.

Predpokladaná hodnota zákazky bola žalobcom určená vo výške 275 000,- € bez DPH. Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ ZoVO vo väzbe na finančné limity platné od 01.01.2010 v zmysle nariadenia Komisie (ES) č. 1177/2009, nadlimitná zákazka je, ak predpokladaná hodnota zákazky je rovná alebo je vyššia ako

finančný limit 193 000,- EUR bez DPH, ak ide o zákazku na dodanie tovaru zadávanú verejným obstarávateľom podľa § 6 ods. 1 písm. b/ až e/ ZoVO. V nadväznosti na postavenie žalobcu ako verejného obstarávateľa podľa § 6 ods. 1 písm. d/ ZoVO a taktiež v nadväznosti na výšku predpokladanej hodnoty zákazky (275 000,- € bez DPH) a samotný predmet zákazky (zákazka na dodanie tovaru), ide v danom prípade verejného obstarávania o nadlimitnú zákazku.

V súvislosti s odôvodnením použitia postupu RKbZ a preukázaním splnenia podmienky podľa § 58 písm. c/ ZoVO, žalobca v zmysle písomnosti „Odôvodnenie použitého postupu verejného obstarávania“ z 02.02.2011 uviedol, že Správa a údržba ciest Trnavského samosprávneho kraja je rozpočtová organizácia zriadená zriaďovacou listinou Trnavského samosprávneho kraja, ktorej hlavným účelom a predmetom činnosti je zabezpečenie správy a údržby ciest vo vlastníctve Trnavského samosprávneho kraja. Žalobca v uvedenom odôvodnení ďalej konštatoval: „Jedná sa o mimoriadnu situáciu podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva (ďalej len „zákon o CO“). Podľa zákona o CO § 3 ods 1, sa mimoriadnou situáciou rozumie obdobie ohrozenia. Podľa § 3 ods. 4 zákona o CO je ohrozenie obdobie, počas ktorého sa predpokladá nebezpečenstvo vzniku alebo rozšírenia následkov mimoriadnej udalosti a podľa odseku 2 sa mimoriadnou udalosťou rozumie aj havária, pričom podľa § 3 ods. 2 písm. b/ havária je mimoriadna udalosť, ktorá spôsobí odchýlku od ustáleného prevádzkového stavu, v dôsledku čoho dôjde k uniku nebezpečných látok alebo k pôsobeniu iných ničivých faktorov, ktoré majú vplyv na život, zdravie alebo na majetok.

Stav ohrozenia predstavuje akútny nedostatok posypového materiálu v skladoch stredísk verejného obstarávateľa, ktorý je nevyhnutný na zabezpečenie hlavného účelu a predmetu činnosti uvedeného v zriaďovacej listine verejného obstarávateľa t.j. zabezpečenie bezpečnosti cestnej premávky formou údržby ciest. Nezabezpečenie dodávky posypovej priemyselnej soli predstavuje bezprostredné ohrozenie životov alebo zdravia ľudí na cestách. Stav ohrozenia spočíva v oddialení uzatvorenia zmluvy, prípadne až v neuzatvorení zmluvy na základe verejného obstarávania, ktoré bolo realizované dostatočne načas vzhľadom na predpokladaný termín plnenia zmluvy. Dané verejné obstarávanie -nadlimitná verejná súťaž bola zverejnená vo Vestníku VO č. 2/2011 zo 04.01.2011 pod značkou 00038-MST. Momentálne je verejné obstarávanie pozastavené z dôvodu podania námietky jedného zo záujemcov a teda nie je predpoklad skorého uzatvorenia zmluvy. Táto mimoriadna udalosť nebola spôsobená verejným obstarávateľom a nemohol ju predvídať nakoľko verejnú súťaž realizoval obvyklým spôsobom, prostredníctvom súťažných podkladov a za podobných podmienok ako v predchádzajúcich verejných obstarávaniach - verejných súťažiach, kedy verejnému obstarávateľovi nebol doručený žiadny revízny postup. Z praktických skúseností a aj z objektívnych dôvodov určite zmluva nebude uzatvorená v termíne, ktorý by verejnému obstarávateľovi vyriešil koniec zimného obdobia 2010/2011. Z toho dôvodu bol verejný obstarávateľ nútený preklenúť koniec zimného obdobia 2010/2011 tak, že vyhlásil rokovacie konanie bez zverejnenia a týmto spôsobom zabezpečil potrebnú posypovú priemyselnú soľ, čím odvrátil stav ohrozenia, ktorý spočíval v akútnom nedostatku posypového materiálu, čo priamo predstavovalo ohrozenie životov alebo zdravia ľudí na cestách.“

Uvedené odôvodnenie použitého postupu verejného obstarávania nadväzuje na predtým uskutočnené zasadnutie Štábu zimnej údržby Trnavského samosprávneho kraja z 31.01.2011. Zo záznamu zo zasadnutia vyplýva, že žalobcovi bola 25.01.2011 doručená námietka proti podmienkam uvedeným v oznámení o vyhlásení verejnej súťaže na predmet zákazky „Posypová priemyselná soľ - chemický posypový materiál“, vyhlásenej vo VVO č. 2/2011 zo 04.01.2011 pod značkou 0038-MST, pričom bolo ďalej uvedené, že verejné obstarávanie je pozastavené a nie je predpoklad skorého uzatvorenia zmluvy. Podľa uvedeného záznamu situácia v skladoch žalobcu bola kritická pre nedostatok posypového materiálu, v skladoch stredísk žalobcu sa nachádzalo 1100 ton posypovej priemyselnej soli, čo podľa žalobcu bolo množstvo, ktoré predstavovalo stav ohrozenia zabezpečenia bezpečnosti cestnej premávky formou posypu ciest. Ako ďalej vyplýva z uvedeného záznamu, na základe akútneho nedostatku posypového materiálu a stavu nadlimitnej verejnej súťaže (pozastavená) štáb zimnej služby rozhodol, že sa jedná o mimoriadnu situáciu podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon o CO.

Najvyšší súd poukazuje na to, že normatívna úprava ustanovenia § 58 písm. c/ ZoVO, korešpondujú s článkom 31 smernice 2004/18/ES z 31.03.2004 o koordinácii postupov pri zadávaní verejných zákaziek

na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, ktorá bola prebratá do vnútroštátnej legislatívy zákonom o verejnom obstarávaní. Z viacerých rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudok C-318/94 Európska komisia vs. Nemecko alebo prípad C-107/92 Európska komisia vs. Taliansko) vyplýva, že pre uplatnenie dôvodu použitia rokovacieho konania bez zverejnenia podľa § 58 písm. c/ ZoVO je potrebné súčasné splnenie všetkých troch požiadaviek uvedených pod týmto písmenom, a to:

- existencia mimoriadnej udalosti nespôsobenej verejným obstarávateľom, t.j. takej udalosti, na ktorej vzniku sa verejný obstarávateľ nepodieľal konaním alebo opomenutím konania, na ktoré bol povinný, pričom zákon o verejnom obstarávaní ju definuje najmä ako živelnú pohromu, haváriu alebo situáciu bezprostredne ohrozujúcu život alebo zdravie ľudí alebo životné prostredie, t.j. zjavne nepôjde o ohrozenie ekonomických záujmov verejného obstarávateľa;
- nepredvídateľnosť mimoriadnej udalosti; vzhľadom na dikciu uvedeného ustanovenia pritom bude postačovať subjektívna nepredvídateľnosť, t.j. ak verejný obstarávateľ vzhľadom na svoju pôsobnosť, ktorú vykonáva - nemohol vznik mimoriadnej udalosti predvídať;
- časová tieseň rovnako nezavinená verejným obstarávateľom, keď nie je možné dodržať časové limity ustanovené pre použite verejnej súťaže, užšej súťaže alebo rokovacieho konania so zverejnením;
- kauzálna väzba medzi nepredvídateľnou udalosťou a časovou tiesňou, ktorá z nej vyplýva.

V súvislosti so splnením podmienky podľa § 58 písm. c/ ZoVO vo väzbe na existenciu mimoriadnej udalosti najvyšší súd považoval za nutné uviesť, že vo všeobecnosti sú za mimoriadnu udalosť považované také situácie, ktoré sa vymykajú z ustáleného poriadku a sú nepredvídateľné. Použitie uvedenej podmienky pre použitie RKbZ je viazané na situácie, ktoré neumožňujú verejnemu obstarávateľovi konať vopred, ale až na základe iného podnetu a verejný obstarávateľ nemá vytvorený dostatočný časový priestor na aplikáciu iných postupov verejného obstarávania pri výbere zmluvného partnera. Uvedené ustanovenie ZoVO charakterizuje, čo je považované za mimoriadnu udalosť pre účely použitia RKbZ, a to najmä živelná pohroma, havária alebo situácia bezprostredne ohrozujúca život alebo zdravie ľudí alebo životné prostredie, t.j. mimoriadna udalosť, ktorou je prípad objektívnej povahy, nezávislý na vôli verejného obstarávateľa, ktorý nie je bežný. Musí však ísť o takú mimoriadnu udalosť, ktorú verejný obstarávateľ nemohol predvídať a ani ju nespôsobil, pričom zároveň nie je možné danú zákazku zadať iným súťažným postupom verejného obstarávania. Za mimoriadnu udalosť v zmysle zákona o verejnom obstarávaní je potrebné považovať prípady ekologických, prírodných alebo iných katastrof, resp. situácií bezprostredne ohrozujúcich život alebo zdravie ľudí alebo životné prostredie.

Pokiaľ sa žalobca odvolával pre uplatnenie RKbZ v zmysle § 58 písm. c/ ZoVO na použitie § 3 ods. 1, § 3 ods. 2 písm. b/ a § 3 ods. 4 zákona o CO, konštatujúc mimoriadnu situáciu podľa uvedeného zákona.

V danej súvislosti je potrebné uviesť, že podľa § 3 ods. 1 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva, platného a účinného v čase jednania Štábu zimnej služby (31.01.2011) na účely tohto zákona sa mimoriadnou situáciou rozumie obdobie ohrozenia alebo obdobie pôsobenia následkov mimoriadnej udalosti na život, zdravie alebo majetok, ktorá je vyhlásená podľa tohto zákona; počas nej sa vykonávajú opatrenia na záchranu života, zdravia alebo majetku, na znižovanie rizík ohrozenia alebo činnosti nevyhnutné na zamedzenie šírenia a pôsobenia následkov mimoriadnej udalosti. Podľa § 3 ods. 2 zákona o CO na účely tohto zákona sa mimoriadnou udalosťou rozumie živelná pohroma, havária, katastrofa alebo teroristický útok, pričom

- a) živelná pohroma je mimoriadna udalosť, pri ktorej dôjde k nežiaducemu uvoľneniu kumulovaných energií alebo hmôt v dôsledku nepriaznivého pôsobenia prírodných síl, pri ktorej môžu pôsobiť nebezpečné látky alebo pôsobia ničivé faktory, ktoré majú negatívny vplyv na život, zdravie alebo na majetok,
- b) havária je mimoriadna udalosť, ktorá spôsobí odchýlku od ustáleného prevádzkového stavu, v dôsledku čoho dôjde k úniku nebezpečných látok alebo k pôsobeniu iných ničivých faktorov, ktoré majú vplyv na život, zdravie alebo na majetok,
- c) katastrofa je mimoriadna udalosť, pri ktorej dôjde k narastaniu ničivých faktorov a ich následnej kumulácii v dôsledku živelných pohrom a havárií.

Podľa § 3 ods. 4 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva ohrozenie je obdobie, počas ktorého sa predpokladá nebezpečenstvo vzniku alebo rozšírenia následkov mimoriadnej udalosti.

Podľa § 3b ods. 1 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva mimoriadna situácia sa vyhlasuje a odvoláva prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov. Podľa § 3b ods. 2 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva po vyhlásení mimoriadnej situácie sa vykonávajú v zákone uvedené úlohy a opatrenia:

- a) záchranné, práce silami a prostriedkami z celého územia, na ktorom bola vyhlásená mimoriadna situácia,
- b) evakuácia,
- c) núdzové zásobovanie a núdzové ubytovanie alebo
- d) použitie základných zložiek integrovaného záchranného systému a ostatných zložiek integrovaného záchranného systému.

Mimoriadnu situáciu vyhlasuje a odvoláva:

- obec a ustanovuje režim života obyvateľstva na území obce (§ 15 ods. 1 písm. j/ zákona o civilnej ochrane obyvateľstva) v prípade vzniku mimoriadnej udalosti a neodkladne o tom informuje obvodný úrad,
- obvodný úrad v sídle kraja, ak rozsah mimoriadnej udalosti presahuje územný obvod obvodného úradu (§ 13 ods. 2 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva), a neodkladne vyžaduje prostredníctvom ministerstva vnútra vyhlásenie mimoriadnej situácie, ak rozsah mimoriadnej udalosti presahuje jeho územný obvod,
- obvodný úrad vo svojom územnom obvode (§ 14 ods. 5 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva); ak rozsah mimoriadnej udalosti presahuje územný obvod obvodného úradu, neodkladne oznamuje a navrhuje vyhlásenie mimoriadnej situácie obvodnému úradu v sídle kraja,
- vláda pre ohrozené územie alebo pre územie, kde vznikla mimoriadna udalosť uvedená v § 3 ods. 2 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva, ak rozsah ohrozeného alebo postihnutého územia presiahne územný obvod kraja (§ 8 zákona o civilnej ochrane obyvateľstva).

Z vyššie uvedeného najvyššiemu súdu stotožniac sa s názorom krajského súdu vyplýva, že bezprostredným predpokladom pre vyhlásenie mimoriadnej situácie v zmysle zákona o civilnej ochrane obyvateľstva je existencia mimoriadnej udalosti, ktorá je charakterizovaná ustanovením § 3 ods. 2 tohto zákona. Mimoriadna situácia v zmysle zákona o ochrane civilného obyvateľstva sa vyhlasuje prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov (okrem prípadov ak bol vyhlásený výnimočný stav alebo núdzový stav), pričom tento zákon stanovuje okruh subjektov, ktoré sú oprávnené mimoriadnu situáciu vyhlásiť a taktiež stanovuje úlohy a opatrenia, ktoré sa vykonávajú po vyhlásení mimoriadnej situácie.

V nadväznosti na príslušné ustanovenia zákona o civilnej ochrane obyvateľstva je zrejmé, že žalobca nie je subjektom, ktorý je oprávnený mimoriadnu situáciu vyhlásiť a zároveň nepredložil žiadny relevantný doklad preukazujúci, že mimoriadna situácia bola vyhlásená prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov subjektom oprávneným ju vyhlásiť v zmysle príslušných ustanovení zákona o CO. Žalobca tiež sám vo vyjadrení ku kontrolným zisteniam (list č. 00648/2011/SÚCTt-4 6565 z 18.10.2011) uviedol, že obvodnými úradmi nebola žiadna mimoriadna udalosť vyhlásená.

Aplikujúc relevantnú právnu úpravu najvyšší súd dospel k záveru zhodnému s odôvodnením rozsudku krajského súdu, že nie je možné akceptovať splnenie podmienky podľa § 58 písm. c/ ZoVO pre použitie postupu RKbZ v zmysle predloženého odôvodnenia žalobcu, že sa jedná o mimoriadnu situáciu podľa osobitného predpisu - zákona o civilnej ochrane obyvateľstva, preto túto námietku žalobcu ani najvyšší súd nezohľadnil.

Pri rozhodovaní o splnení podmienky pre použitie postupu RKbZ podľa § 58 písm. c/ zákona o verejnom obstarávaní bolo potrebné vziať do úvahy argumentáciu žalobcu o akútnom nedostatku posypového materiálu v skladoch stredísk žalobcu, ako dôsledok enormne zvýšenej spotreby chemického

posypového materiálu v mesiacoch november a december 2010, pričom tento nedostatok posypového materiálu mohol ohroziť bezpečnosť účastníkov cestnej dopravy. V zmysle vyjadrenia žalobcu, tento mal na začiatku zimného obdobia na skládkach posypového materiálu dostatočné množstvo chemického posypového materiálu, potrebného na priemerné zimné obdobie.

Správnemu orgánu z vypracovaného Meteorologického posudku č. 683/2013 z 03.09.2013 vyplynulo, že podľa výsledkov analýzy priemernej mesačnej teploty vzduchu v mesiacoch november a december 2010 bolo toto obdobie posudzované ako veľmi nepriaznivé z hľadiska teplotno-snehových pomerov. Z meteorologického posudku ďalej vyplýva, že počet dní s novou snehovou pokrývkou väčšou alebo rovnou 1 cm dosiahol v období od 25.11. do 31.12.2010 viac ako dvojnásobok normálu, počet dní s celkovou snehovou pokrývkou bol v uvádzanom období dvoj až trojnásobne väčší ako normál, resp. v analyzovanom období bol mimoriadne častý aj výskyt poľadovice, ktorá sa vyskytovala približne dva až tri krát častejšie v porovnaní s normálom. V dôsledku uvedeného je možné rozumne sa domnievať, že konštatované veľmi nepriaznivé teplotno-snehové podmienky v danom období mali za následok zvýšenú spotrebu priemyselnej posypovej soli na zimnú údržbu ciest.

Správny orgán ďalej posudzoval, či mal žalobca na začiatku zimného obdobia zabezpečené dostatočné množstvo priemyselnej soli pre účely zimnej údržby ciest, pričom z listín preukazujúcich stav zásob a výdaj posypovej priemyselnej soli pre zimnú údržbu ciest v mesiacoch október, november, december v rokoch 2006 - 2010 predložených žalobcom, vyplýva, že priemerný stav zásob priemyselnej soli k 1. októbru v štyroch rokoch bezprostredne predchádzajúcim roku 2010 bol vo výške cca 1 408,70 ton a priemerný výdaj priemyselnej soli v mesiacoch október až december v tomto období bol vo výške 1 027,16 ton. Z porovnania s rokom 2010 je zrejmé, že stav zásob priemyselnej soli v skladoch žalobcu k 1. októbru 2010 bol vo výške rovnajúcemu sa cca 2,8-násobku uvádzaného priemeru a výdaj priemyselnej soli na zimnú údržbu ciest v mesiacoch október až december 2010 bol cca 3,25-násobne vyšší ako uvádzaný priemer.

Na základe vyššie uvedeného správny orgán mal za preukázané, že akútny nedostatok posypového materiálu nebol vyvolaný zanedbaním si povinností účastníka konania, ale ako dôsledok nepriaznivých poveternostných podmienok v období november až december r. 2010, čoho dôkazom je aj uvádzaný meteorologický posudok č. 683/2013. Nakoľko v dôsledku nepriaznivých teplotno-snehových podmienok v období november a december 2010 došlo k enormne zvýšenej spotrebe a aj vo väzbe na § 9 ods. 1 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez prietahov povinní odstraňovať ich správcovia, bolo pre zabezpečenie bezpečnosti cestnej premávky nevyhnutné bezprostredne a neodkladne zabezpečiť dodávku priemyselnej posypovej soli. V nadväznosti na naliehavú potrebu zabezpečenia dodávky priemyselnej posypovej soli za účelom predchádzania ohrozenia životov a zdravia účastníkov cestnej premávky je v predmetnej veci zrejماً časová tieseň, v dôsledku ktorej vo väzbe na príslušné zákonné lehoty, vyplývajúce zo zákona o verejnom obstarávaní, nebolo možné zo strany účastníka konania uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž ani rokovacie konanie so zverejnením.

Správny orgán dospel na základe posúdenia vyššie uvedených skutočností k záveru, že za daných okolností možné ohrozenie životov a zdravia účastníkov cestnej premávky z titulu nezabezpečenia zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií pre nedostatok priemyselnej posypovej soli pre účely zimnej údržby, ktorý bol spôsobený enormne zvýšenou spotrebou chemického posypového materiálu v dôsledku nepriaznivých poveternostných podmienok, bolo možné považovať za mimoriadnu udalosť nespôsobenú žalobcom, ktorú nemohol predvídať a rovnako bola v súvislosti s touto mimoriadnou udalosťou evidentná existencia časovej tiesne, následkom ktorej nebolo možné v danom časovom období uskutočniť verejnú súťaž, užšiu súťaž alebo rokovacie konanie so zverejnením, preto správny orgán ustálil, že žalobca splnil podmienku podľa § 58 písm. c/ ZoVO pre použitie postupu RKbZ pri zadávaní predmetnej zákazky, preto bolo uloženie pokuty podľa § 149 ods. 1 písm. a/ ZoVO irelevantné, keďže skutková podstata správneho deliktu podľa § 149 ods. 1 písm. a/ ZoVO nebola splnená.

Z administratívneho spisu ďalej v súvislosti s uplatnením § 45 ods. 2 ZoVO najvyšší súd zistil, že

žalobca vyzval na rokovanie a poskytol súťažné podklady štyrom vybratým záujemcom a následne rokoval s jednotlivými záujemcami v dňoch 18.02.2011 až 21.02.2011, pričom týchto rokovaní sa zúčastnili 3 záujemcovia, ktorí predložili aj ponuky. Na základe vyhodnotenia ponúk žalobca listom z 22.02.2011 oznámil uchádzačovi NELUX s.r.o., Bratislava, že jeho ponuku prijíma. Ostatným uchádzačom žalobca listom z 22.02.2011, odoslaným v ten istý deň na poštovú prepravu oznámil výsledok vyhodnotenia ponúk. Následne žalobca uzavrel s uchádzačom NELUX s.r.o., Bratislava na daný predmet zákazky 25.02.2011 Kúpnu zmluvu č. 12-2011-TT. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca uzavrel s úspešným uchádzačom kúpnu zmluvu 25.02.2011, t.j. tretí deň odo dňa 22.02.2011, kedy oznámil uchádzačom výsledok vyhodnotenia ponúk. V dôsledku uvedeného účastník konania uzavrel s úspešným uchádzačom zmluvu skôr, ako je zákonom určená šesťnásťdňová lehota na uzavretie zmluvy vo väzbe na odoslanie oznámenia o výsledku vyhodnotenia ponuky. Žalobca tým, že uzavrel kúpnu zmluvu pred uplynutím šesťnásťdňovej lehoty, konal v rozpore s ustanovením § 45 ods. 2 ZoVO, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 149 ods. 1 písm. e/ ZoVO, t. j. pri uzavretí zmluvy nedodržel podmienky ustanovené v § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní.

K argumentom žalobcu, že čakacia šesťnásťdňová lehota by znamenala mimoriadnu situáciu, v ktorej by permanentne dochádzalo k ohrozovaniu životov alebo zdravia ľudí na cestách z dôvodu nedostatku priemyselnej posypovej soli, ako dôvodu prečo v danom prípade verejného obstarávania nebola dodržaná zákonom stanovená lehota určená na uzavretie zmluvy, je potrebné poukázať na skutočnosť, že podľa Záznamu zjednania štábu zimnej služby Trnavského samosprávneho kraja bolo už dňa 31.01.2011 zo žalobcu konštatované, že v skladoch stredísk SÚC TTSK sa nachádza cca 1 100 ton posypovej priemyselnej soli, čo je množstvo, ktoré predstavuje stav ohrozenia zabezpečenia bezpečnosti cestnej premávky formou posypu ciest. Napriek deklarovanému ohrozeniu zabezpečenia bezpečnosti cestnej premávky určil žalobca termín rokovania s vybratými záujemcami až 18.02.2011, resp. 21.02.2011. V danom kontexte, z hľadiska časového faktoru a dodržania podmienok ustanovených v § 45 ods. 2 ZoVO nemožno podľa najvyššieho súdu uvedenému argumentu priznať žiadnu relevanciu, nakoľko ak existovala neodkladná naliehavosť zabezpečenia dodávky priemyselnej soli, je neprípustné aby jej dodávka bola zabezpečená na úkor dodržania zákonom stanovenej lehoty určenej na uzavretie zmluvy, pričom zo strany účastníka konania neboli predložené žiadne argumenty a dôkazy, pre ktoré nebolo možné k rokovaniam s vybratými záujemcami pristúpiť bez zbytočných prietahov bezprostredne po zistení potreby zabezpečenia tejto dodávky (31.01.2011), ale až s odstupom 18, resp. 21 dní.

Uzavretie zmluvy, koncesnej zmluvy alebo rámcovej dohody je v zmysle ustanovenia § 45 ods. 2 ZoVO podmienené možnosťou uplatnenia revízných postupov zo strany účastníkov procesu verejného obstarávania alebo dotknutých osôb pred uzavretím zmluvy. Účelom tejto právnej úpravy je, aby všetky taxatívne vymedzené subjekty mohli reálne uplatniť návrh na revízne postupy stanovené zákonom o verejnom obstarávaní, ako im je oznámený výsledok vyhodnotenia ponúk, ktorý im musí byť oznámený. Predmetné ustanovenie chráni neúspešné subjekty, ktorých ponuky boli vyhodnocované.

Použitie postupu RKbZ podľa § 58 písm. c/ zákona o verejnom obstarávaní v intenciách zákonnej úpravy ustanovenia § 45 ods. 2 zákona o verejnom obstarávaní nie je možné považovať za okolnosť vylučujúcu povinnosť dodržania zákonom stanovenej lehoty na uzavretie zmluvy.

Najvyšší súd mal po preskúmaní skutkového stavu vyplývajúceho z podkladov pre rozhodnutie správneho orgánu, posudzujúc príslušné dôkazy jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti a tiež vo vzťahu k relevantným ustanoveniam zákona o verejnom obstarávaní mal jednoznačne preukázané, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo skôr, ako 16. deň od odoslania oznámenia o výsledku verejného obstarávania uchádzačom, čím pri uzavretí kúpnej zmluvy žalobca nedodržel podmienky ustanovené v § 45 ods. 2 ZoVO, čo naplnia skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 149 ods. 1 písm. e/ ZoVO. V danej súvislosti je vo väzbe na § 149 ods. 1 písm. e/ ZoVO zrejmé, že výška pokuty je taxatívne stanovená vo výške 5% zmluvnej ceny, preto v spojení s ustanovením § 149 ods. 3 ZoVO pri naplnení skutkovej podstaty správneho deliktu nemal správny orgán možnosť moderácie zákonom určenej sadzby pokuty.

K námietke žalobcu, že správny orgán rozhodol o uložení pokuty až dva roky po zadaní predmetnej zákazky, čím sa podľa žalobcu stratil represívny a preventívny význam administratívneho trestania, najvyšší súd odvolávajúc sa na ustanovenie § 149 ods. 5 ZoVO, konštatuje, že žalovaný postupoval pri výkone kontroly a správneho konania o uložení pokuty v súlade s procesnými lehotami ustanovenými v ZoVO a správnom poriadku, keď 22.11.2012 na základe výsledkov predmetnej kontroly začal správne konanie vo veci uloženia pokuty, a to v zákonom vyžadovanej jednoročnej subjektívnej prekluzívnej lehote odo dňa kedy sa žalovaný dozvedel o porušení zákona, ktorým je v predmetnom prípade deň prerokovania protokolu 13.12.2011. Správne konanie o uložení pokuty bolo začaté taktiež v rámci objektívnej trojročnej prekluzívnej lehote odo dňa, keď došlo k porušeniu zákona, a ktorá by uplynula po troch rokoch od podpísania zmluvy, t.j. 25.02.2014.

Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu sú i podľa názoru najvyššieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutočného stavu.

Preto ak krajský súd dospel k právnemu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmaným rozhodnutiami nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj najvyšší súd, z dôvodov uvedených vyššie, za správny.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu najvyšší súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vysporiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu.

Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli z veľkej časti totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vysporiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 OSP, § 246c ods. 1 OSP a § 250h OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.